

Висновки. Отже, в умовах негативного впливу різних зовнішніх і внутрішніх факторів рівень страхових виплат за результатами 2009 року мав позитивну динаміку зростання, а обсяги надходжень валових та чистих страхових премій за 12 місяців 2009 року мали зворотну динаміку у порівнянні з аналогічним періодом 2008 року. Але незважаючи на ці фактори у 2009 році кількість страхових компаній не змінилась. Це пояснюється тим, що ринкова трансформація економіки України зумовлює підвищення ролі страхової діяльності, удосконалення методології оцінки результатів економічної діяльності страхових компаній.

Прискіплива увага до головних факторів, що забезпечують фінансову надійність страхової компанії, дозволить забезпечити достатню стійкість страховиків до негативних і несподіваних змін зовнішнього і внутрішнього середовища діяльності.

Список використаної літератури

1. Пурій Г.М. Інституційне забезпечення розвитку фінансового ринку України // Економіка АПК. - 2010. - №2. - С. 95-101.
2. Науменкова С.В. Інституційний розвиток фінансового сектору України /С.В. Науменкова, С.В. Міщенко // Фінанси України. - 2008. - №7. - С. 66.
3. Шірінян Л. В. Фінансова надійність і фінансова стійкість страховиків // Актуальні проблеми економіки. - 2007. -№ 9 (75). - С. 173-178.
4. <http://www.forinsurer.com.ua>

УДК 336.531.2:334.716

НЕОБХІДНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ ТА УДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОГО МЕХАНІЗМУ

О. В. Марценюк-Розарьонова, асистент,

Г. В. Голюк, студ.

Вінницький національний аграрний університет

Will conduct the analysis of tendency of forming of investments in the fixed assets on sourcings. The problems of investment activity and ways of its improvement light up. It is considered essence and structure of construction of financial mechanism on a macrolevel.

Проведем анализ тенденции формирования инвестиций в основной капитал по источникам финансирования. Освещают проблемы инвестиционной деятельности и пути ее улучшения. Рассмотрено сущность и структура построения финансового механизма на макроуровне.

Вступ. Будь-яка держава у своєму розвитку – як політичному, так і економічному – за певних обставин потребує залучення інвестицій. Основною метою цього процесу є насичення інвестиційними потоками пріоритетних напрямів розвитку економіки держави. На міжнародному рівні, інвестиції за своєю природою є ризикованими, тому один з вагомих факторів, який у першу чергу привертає увагу потенційних інвесторів, - це стан інвестиційного капіталу тієї країни, в економіку якої вони планують свої капіталовкладення.

Нова економічна система країни в сучасних умовах потребує розроблення й прийняття науково обґрунтованих рішень, які допоможуть забезпечити досягнення темпів сталого економічного зростання. Створення фінансово – економічного механізму управління на підприємствах і його адаптація до ринкових умов у цьому контексті має важливе теоретичне і практичне значення.

Постанова проблеми. Вивченню питань пов'язаних з інвестиційним забезпеченням, приділяють увагу П. Т. Саблук, М. Ю. Коденська, Д. Лук'яненко, О. Мозковий, О. Рогач, А. Пересада, С. Москвина, М. Бурмака та інші дослідники. На їх думку вирішення питань,

пов'язаних оптимізацією рівня інвестиційного забезпечення, вимагає розгляду стану розвитку інвестиційної діяльності та інвестиційної привабливості країни. Також багато учених – економістів по-різному підходили до визначення сутності фінансового механізму. А саме: О. І. Волков, А. І. Балабанова, А. Д. Шеремета, В. В. Буряковського, Б. А. Ройзберг та інші. Вони розглядають питання про удосконалення фінансового механізму, а також фінансово – економічний механізм підприємства.

Результати. Активна інвестиційна діяльність сприяє підвищенню прибутковості підприємства, збільшенню обсягів виробництва, розширенню виробничої діяльності та, як результат, створенню додаткових робочих місць.

Необхідність залучення інвестиційних ресурсів у країні зумовлюється гострою потребою в оновленні матеріально – технічної й технологічної бази підприємств, що дають можливість товаровиробникам нарощувати обсяги виробництва, знижувати його вартість, політизувати умови праці, виробляти конкурентоспроможну продукцію, підвищувати продуктивність, ставати активними учасниками ринку. [5].

Із погіршенням ситуації в банківському секторі (відсутністю кредитування реального сектору економіки, збільшенням і так не низьких процентних ставок за кредитами) через вплив світової фінансової кризи протягом 2008–2009рр. зменшилась частка кредитів банків у загальній сумі інвестицій в основний капітал підприємства.

Так станом на 22.01.2010 р. за обліковою ставкою НБУ 25% було надано кредитів в розмірі 39980,6 млн. грн., а для фізичних – 22%.

Різким зменшенням здатності підприємств залучати інвестиційні ресурси у необхідних розмірах за рахунок внутрішніх і зовнішніх джерел, стало поглиблення світової економічної кризи у 2009 році, що зумовило негативні наслідки для інвестиційного клімату. [3].

Загальний обсяг кредитів у січні 2010 року зменшився до 64,3 млрд. грн. порівняно з груднем 2009 року і був меншим за середній обсяг за попередні 12 місяців (67,5 млрд. грн.).

Інвестиції в основний капітал за джерелами фінансування в Україні можна розглянути на основі табл. 1.

Таблиця 1

Інвестиції в основний капітал за джерелами фінансування

Показники	2005 р.	2006 р.	2007 р.	2008 р.		Відхилення 2008 р. від 2005 р. (+,-)
				тис. грн.	Частка до загальної суми інвестицій, %	
Коштів державного бюджету	49490	85963	164285	81923	2	2433
Коштів місцевих бюджетів	49030	64125	131189	254495	7	205465
Власних коштів підприємств та організацій	851290	1259475	2046972	2617480	68	1766190
Коштів іноземних інвесторів	3508	16103	124133	95,85	2	91877
Кошти вітчизняних інвестиційних компаній, фондів	11609	13884	15057	40817	1	29208
Кредитів банків та інших позик	250374	384329	788888	627310	16	376936
Інших джерел фінансування	175156	85114	127647	131594	3	-43564
Всього	1140083	1938993	3398171	3849004	100	2708921

З даних таблиці 1 можна зробити висновок, що загальний обсяг інвестицій в основний капітал порівняно з 2005 роком, у 2008 році зріс у 3 рази, і становив 3849004 тис. грн. Зокрема, у структурі інвестиції найбільша частка належить власним коштам підприємств і організацій (68%), частка кредитів банків становить 16%.

Повертаючись до сукупності і структури побудови фінансового механізму, ми можемо сказати, що «фінансовий механізм – це складова частина господарського механізму, сукупність фінансових стимулів, важелів, інструментів, форм і способів регулювання економічних процесів і відносин».

Структура побудови фінансового механізму підприємства, запропонована більшістю вчених – економістів, може бути передана такою схемою (рис. 1) [4].

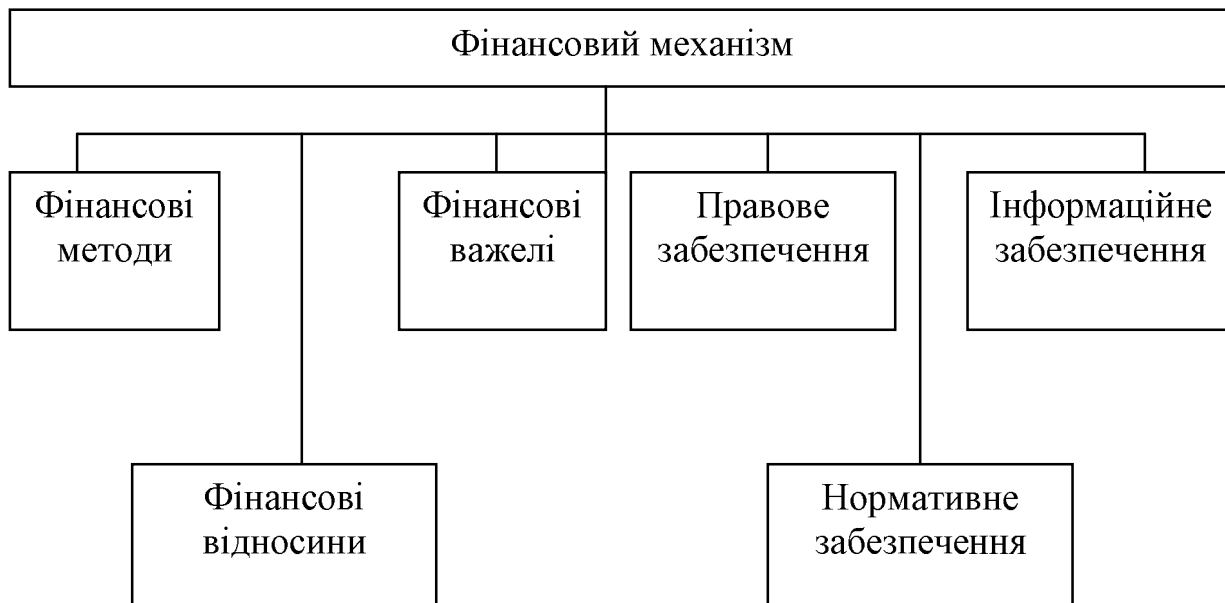

Рис. 1. Структура побудови фінансового механізму

Для забезпечення функціонування фінансово-економічного функціонування варто створити на підприємствах єдину фінансово-економічну службу на чолі із заступником керівника з економіки та фінансів. До сфер її діяльності повинні увійти: планування, прогнозування, система оплати праці, ціноутворення, питання оподаткування, техніко-економічний аналіз виробничої діяльності, кредитування, фінансування інвестицій і т. п.

Найперспективніше природній зв'язок економічного і фінансового механізмів підприємства виявляється у взаємодії фінансів із цінами і заробітною платою. Тому основою фінансових відносин є процес первинного розподілу вартості на складові елементи. Основним фінансовим інструментом і складовим елементом цін є чистий дохід. Ціна виступає як конкретна форма вияву фінансових відносин і як категорія, через яку розподіляється ВВП та національний дохід. Взаємозв'язок цін і фінансів здійснюється за такими напрямками: взаємодія цін і грошового обігу; взаємозалежність цін і кредитів; взаємозв'язок цін і податків.

Фінансово-економічний механізм підприємства – це найважливіший складник його господарського механізму, що відбиває сукупність фінансових і економічних методів, способів, форм, інструментів та важелів, за допомогою яких здійснюється регулювання фінансово – економічних процесів й відносин з метою ефективного впливу на кінцеві результати діяльності підприємства. [6].

Висновки. На сьогоднішній день важливим для інвестицій України є стабільність банківської системи, здешевлення процентних ставок за кредит, створення умов, які б задовольняли потреби як кредиторів, так і позичальників.

Для підвищення інвестиційної привабливості України необхідно формувати відповідну ринкову інфраструктуру, поліпшити середовище на фінансовому ринку, в тому числі на ринку корпоративних цінних паперів, надати можливість інвесторові управляти ризиками.

Що ж стосується підприємства то нині воно може досягти позитивних результатів у всіх напрямках діяльності лише за умови забезпечення стійкого фінансового стану. Досягнення такої цілі можливе у разі забезпечення досягнення цілей другого порядку, а саме: здійснення інвестиційної й інноваційної діяльності і підвищення науково – технічного рівня виробництва; забезпечення високої якості і конкурентоспроможності продукції, що випускається; максимального обсягу продажу й виконання в строк договорів і контрактів; ощадливої витрати усіх видів ресурсів і максимального обсягу прибутку. А також, задовольняти соціальні та культурно – побутові потреби працівників; забезпечувати охорону довкілля.

Список використаної літератури

1. Справочник финансиста предприятия. – М.: ИНФРА – М. – 1996. – С. 8.
2. Теория Финансов/Под общей ред. Проф. Заяц Н. Е., Фесенко М. К. – Минск: Высшая школа. – 1998.
3. Борейко І. П. Оцінка інвестиційної діяльності підприємств аграрного сектора економіки / Економіка АПК. – 2009. - №12. – С. 74-75.
4. Єпіфанов А. О. Обґрунтування фінансового механізму підприємства / Фінанси підприємств. – 2008. - №1. – С. 3-11.
5. Калашнікова Т. В. Інвестиційне забезпечення розвитку аграрного сектору економіки / Економіка АПК. – 2009. - №8. – С. 79.
6. Ковалюк О. М. Правове й інформаційне забезпечення фінансового механізму організації економіки / Фінанси України. – 2008. - №3. – С. 52-56.

УДК: 368.1:631.11

ОСОБЛИВОСТІ СТРАХУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

О. В. Марценюк-Розарьонова, асистент,

К. М. Кедь, студ.

Вінницький національний аграрний університет

Attraction of investments into agricultural production development is in direct dependence and on how the problem of reduction and distribution of risk of the enterprises dares. Those insurers who have the sufficient insurance reserves, the branched out network of branches and representations, and also the professionals well familiar with features of agrarian manufacture are capable to carry out insurance of the agricultural enterprises only.

Привлечение инвестиций в развитие сельскохозяйственного производства находится в прямой зависимости и от того, как решается проблема уменьшения и распределения риска предприятий. Страхование сельскохозяйственных предприятий способны осуществлять только те страховщики, которые имеют достаточные страховые резервы, разветвленную сеть филиалов и представительств, а также профессионалов, хорошо знакомых с особенностями аграрного производства.

Вступ. Сільське господарство – одна з найважливіших і найбільш ризикованих галузей економіки, яка постійно перебуває під впливом стихійних сил природи.

Одним із важливих елементів стабілізації фінансового стану аграрних формувань повинно стати страхування, яке є оптимальним способом подолання сільськогосподарських ризиків від несприятливих подій, що забезпечує безперервність, збалансованість і стабільність розвитку аграрного ринку та є одним із ефективних методів повернення збитків. Майнове страхування – це галузь страхування, де об'єктом є майнові інтереси, пов'язані з володінням, користуванням та розпорядженням майном.